

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Лука Николић рођен је 29. октобра 1954. године у Заовинама код Бајине Баште. После основне школе, коју је завршио у родном месту, завршава Средњу војну школу Копнене војске у Сарајеву. Одличан успех омогућио му је да одмах упише Војну академију Копнене војске у Београду. Основну школу завршио је у материјалној оскудици и без књига као ђак генерације, Средњу војну школу као пети у рангу 19. класе, а Војну академију као трећи у рангу смера артиљерије. Упоредо са Војном академијом студирао је и Факултет политичких наука, али је због неспоразума са ментором одустао од магистарског рада.

Са чином потпоручника распоређен је у 20. гардијски пешадијски пук у Ваљево. Од 1982. до 1991. године ради као новинар, уредник и одговорни уредник листа „Војник“. Од првог до последњег дана рата на просторима Југославије обављао је дужност председника Комисије за идентификацију погинулих Прве армије при ВМА. По завршетку ратних сукоба обављао је дужност начелника Дома гарде у Топчидеру. Пензионисан је у чину потпуковника 1996. године, а по избијању НАТО агресије на СР Југославију добровољно се пријавио на дужност коју је обављао у претходним ратним дејствима.

Његов прадеда Сава учествовао је у „Јаворским ратовима“, деда Ђунисије у Првом и Другом балканском и Првом светском рату, отац Ратомир у Другом светском рату а он у последњим ратовима на тлу Југославије и одбрани од агресије НАТО-а.

Озбиљнијим научним радом почео се бавити тек по пензионисању. До сада је објавио монографију „Србија, мајко и маћехо“, учествовао на неколико симпозијума и објавио двадесетак научних радова.